

له شاری خاموشان!

ج. س. سۆران.

Soran909@hotmail.com

شاری خاموشان بریه تیه له پینچ گهره کی تالانکاری کاول، که ناغای تاقانهی دنیا، له ههر گهره کی کویخای جۆربه جۆری، به ناوی جۆربه جۆر، له سهر سه کۆ (تهخت) ی کویخایه تی داسه پاندوه: کویخای فاشیستی عه نه دۆلی گویدریژ – نهک به قه ولی هه زه تی نالی گویکورت –، کویخای خاوه نریشی بی ئیش، جیگری ژارپژیینی ره گه زخۆر، مه لیک کۆمار (سه رۆک کۆمار) ی حافزی تاج و تهختی شام و کۆنه نامۆزای دهمبه گله بی بوختانوژیژ. ورده کۆلانیشی هه یه.

له شاری خاموشان، خه لکی شاره که مورمه ممه دی شه ریف، گشتیان یا مه لا مه لایانکردوه یا لالان. منقیان لینایه، وهک شتی قورقوشم له گه رویان کراوه. ده لێن نه گهر قسه بکه یین، ده مانگرن، که چی ئیمانمان نه چی، بیلامانی هه مووشیان له ماله که ی خۆیاندان، به فیرو گیاروان. جار جاریش ده لێن له ترسان و له برسان، زمانمان ناگه ری!

له شاری خاموشان، چای خانه خوی له حاستی زمانی کویخا به زیوه. گویش گوێله مشتی زمانی نه وه، به چه شنیکی وا که زمانی پاراوی کویخا، به چه نه قسه ی کۆن و سواوی چه نه هه زار ساله، بولیولی هه زاردستان له بهر چای خاوه نمالی هه ژار رهنگ دهکا و دهیکا به دالی له شخۆری لانسار و قالای روره شیش دهکا به تاوسی په رنه خشین. له شاری خاموشان، له ترسی نه وه ی نه یانکوژن، زۆر له خه لکه که مردوون.

له شاری خاموشان، هی وا هه یه له شای کویخادا چاکترین سه رچۆپه، ته نه نهت سه ماش دهکا –، که چی هیندیکیان له زه ماوه نی خۆیاندان، گاوانیشیان بی گرانه.

له شاری خاموشان، زۆر بارودۆخ وهک ده نیکی نیسک وایه، چه نه رووی هه یه، که ئەم روانه به خولهک و چرته ده گورپین.

له شاری خاموشان، شاگرد ماموه ستای ماموه ستاکه یه تی، ماموه ستاش شاگردی شاگرد که ی.

له شاری خاموشان، هیشتا کویخاکان ده مقرر په یانه: یهک ده لی خانه خوی زه ترکه، یهک ده لی عه جه ممۆکه یه، یهک ده لی به ده وی سوورپیسته یا ئابوریجینه تی و شته. یه کیش له ژیر له چه وه ده لی ئامۆزای ناره سه نی خۆمه – هه مویان وهک گۆرد، له کورد ده ترسن.

له شاری خاموشان، خانه خوی له ماله که ی خۆی، میوانی بانگه یشتن نه کراوه!

له شاری خاموشان، له ترسی نه وه ی خانه خوی گورگ نه یخوا، کویخاکان بۆ خۆیان نه شکیلان ده نین!

له شاری خاموشان، گه وه ترین سووچ بۆ خاوه نمال نه مه یه، که بلێ من هه م و منم!

له شاری خاموشان، وشه ی بووکی سه حه سووکی مه نتیق، به سی به ردی سووک و چرووک، له خزمهت و یجدا ندا، له قاموسی میردی دنیا، ته لاقی وه رگرتوه.

له شاری خاموشان ته نیا (من) یکی قیرسیجه، ده ست و زاری ته واوی (ئیمه) دلۆقانه کانی به په رۆی وسکوت به ستوه.

تیبینی کوردستان نیت:

ئهم نووسینه ده ربی بی بیرو بۆ چونی خاوه نه که یه تی، کوردستان نیت له ناوه رۆکه که ی به رپرسیار نییه.